

Sygn. akt IV CSK 734/16

POSTANOWIENIE

Dnia 22 czerwca 2017 r.

Sąd Najwyższy w składzie:

SSN Krzysztof Strzelczyk

w sprawie z powództwa S. L.
przeciwko W. S. i D. S.
o zapłatę,
na posiedzeniu niejawnym w Izbie Cywilnej
w dniu 22 czerwca 2017 r.,
na skutek skargi kasacyjnej powódki
od wyroku Sądu Apelacyjnego w (...)
z dnia 18 listopada 2015 r., sygn. akt V ACa (...),

odmawia przyjęcia skargi kasacyjnej do rozpoznania.

UZASADNIENIE

Zgodnie z art. 398⁹ § 1 k.p.c. Sąd Najwyższy przyjmuje skargę kasacyjną do rozpoznania, jeżeli w sprawie występuje istotne zagadnienie prawne, istnieje potrzeba wykładni przepisów prawnych budzących poważne wątpliwości lub wywołujących rozbieżności w orzecznictwie sądów, zachodzi nieważność postępowania lub skarga kasacyjna jest oczywiście uzasadniona.

W sprawie nie zachodzi żadna z przesłanek uzasadniających przyjęcie wniesionej skargi kasacyjnej do rozpoznania. Skarżąca opiera wniosek o przyjęcie na jej oczywistej zasadności, która sprowadza się do wskazywania na naruszenie art. 278 § 1 w zw. z art. 227 k.p.c. przez oddalenie wniosku o dopuszczenie dowodu z opinii biegłego sądowego z zakresu księgowości.

Stanowiska tego nie sposób jednak podzielić. Nie można dopatrzeć się w treści skargi zarzutów mogących uzasadnić jej oczywistą zasadność. Wniosek skarżącej o dopuszczenie dowodu z opinii biegłego z zakresu księgowości został złożony w toku postępowania przed Sądem pierwszej instancji i przez ten Sąd został oddalony. Postępowanie kasacyjne nie służy zaś kontroli prawidłowości postępowania pierwszoinstancyjnego, lecz postępowania apelacyjnego. Skarżąca nie ponowiła zaś swojego wniosku w toku postępowania przed Sądem drugiej instancji. Ponadto, z treści uzasadnienia wyroku Sądu pierwszej i drugiej instancji wynika, że do oddalenia tego wniosku doszło, gdyż nie pozostawał on w związku z dochodzonym roszczeniem. Powódka zmierzała bowiem do wykazania, że poniosła szkodę na skutek błędnego doradztwa ze strony pozwanych co do kwestii inwestycyjnych, a nie nieprawidłowości w prowadzeniu przez nich księgowości.

Z tych względów należało odmówić przyjęcia skargi kasacyjnej do rozpoznania (art. 398⁹ § 1 k.p.c. *a contrario*).

Sąd nie orzekł o wynagrodzeniu pełnomocnika z urzędu ustanowionego dla powódki w związku z brakiem wniosku w tym zakresie. Z treści skargi wynika, że wniosek taki został złożony jedynie dla sytuacji, w której dojdzie do oddalenia

skargi kasacyjnej (pkt 4 *petitum* skargi kasacyjnej). W związku z odmową przyjęcia jej do rozpoznania należało uznać, że wniosek w tym zakresie nie został złożony.

jw